

Tung Cầu

Ta mười năm sống trong thời áo trắng
Thời vinh quang không tìm đến hận thù
Rồi một hôm ôi yêu dấu Nguyễn Du
Xa sách vở bước lên đường ngưỡng cửa

Rồi áo trắng tho ngầy không còn nữa
Nguyễn Du ơi! Xin một tiếng vẫy chào
Năm năm dài như câu chuyện chiêm bao
Nuôi mộng ước nhưng chỉ hoài giấy mực

Được mấy lần gọi hồn đêm thao thức
Học bài khuya hay tìm ý làm thơ
Trang thư xanh không tròn ý bao giờ
Nhưng vẫn viết, viết hoài và ... xé

Phượng về đây ta xa trường nhỏ bé
Không gian ơi! Xin một chút ngủ yên
Bàn ghế thân yêu xin chút ưu phiền
Khung cửa lớp hân hoan chào người bạn

Du Mai